

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016, declarat de către inculpatul

Cazac Alexandru Constantin, născut la 27 decembrie 1984, originar și domiciliat în mun. Bălți, b-l. M. Eminescu nr. 7/84

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 02.01.2014-28.09.2015
2. *instanța de apel:* 26.04.2016-08.06.2016
3. *instanța de recurs:* 18.08.2016-09.11.2016

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 28 septembrie 2015, Cazac Alexandru Constantin a fost recunoscut vinovat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă 5 ani închisoare, fără amendă.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni i-a fost adăugată parțial la pedeapsa aplicată, pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți din 19 decembrie 2013, numindu-i pedeapsă definitivă de 6 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat, că Cazac A. la data de 14 octombrie 2013, în jurul orei 02:30, acționând împreună cu Zahariș M., cauza în privința căruia a fost judecată în mod separat, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în mun. Bălți, str. Chișinăului, s-a apropiat de Ambarean A. și Ambarean P., asupra cărora, aplicând violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea lui Ambarean A., l-au lovit cu mâinele și picioarele peste diferite părți ale corpului, prin ce i-au cauzat leziuni corporale neînsemnate, după care în mod deschis l-au depozitat pe Ambarean P. de bani în sumă de 3.000 ruble RU, echivalentul a 1.200

lei, iar mai apoi cu cele sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii, pricinuindu-i astfel părților vătămate daună în proporții considerabilă.

Acțiunile lui Cazac A. au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvârșită de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe, și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apelul de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

În motivarea apelului a invocat, că au fost găsiți martori ce nu au fost audiați în prima instanță, totodată nu este decacord nici cu încadrarea acțiunilor sale în baza alin. (2) art. 187 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către inculpat, fiind menținută sentința fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării, just a stabilit vinovăția inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a notat, că vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată: plângerea (f.d. 5, v. 1); raportul din data de 14 octombrie 2013 (f.d. 14-15, v. 1); raport de la punctul traumatologic din data de 14 octombrie 2013 (f.d. 13, v. 1); raportul de constatare medico-legală nr. 703 din 17 octombrie 2013 (f.d. 37, v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 339/D din 16 noiembrie 2016 (f.d. 41, v. 1); declarațiile părților vătămate Ambarean A. și Ambarean P.

Instanța de apel respins versiunea inculpatului, precum acesta i-a luat apărarea lui Zahariaș M., pe care unul din părțile vătămate l-a tăiat cu un ciob de sticlă, deoarece conform materialelor anexate la dosar Zahariaș M. a fost condamnat în cauza dată, iar examinarea a fost efectuată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în cadrul căruia ultimul a recunoscut vina. Mai mult, instanța de apel a mai menționat și faptul, că inculpatul s-a eschivat de la prezentarea sa în cadrul examinării cauzei penale în prima instanță, fără în careva motiv, astfel la data de 15 iulie 2014 (f.d. 181, v. 1) Cazac A. a fost anunțat în căutare.

Astfel, instanța de apel a reținut, că la aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, prima instanță a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii comise, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei ce atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care solicitată casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri. În motivarea recursului a invocat, că nu este decacord cu încadrarea acțiunilor sale în baza alin. (2) art. 187 Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarat, solicitând respingerea acestuia, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, astfel motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Mai mult, criticile formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală sau reaprecierea probelor în modul propus de către autor nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În recursul declarat în prezenta cauză, inculpatul a semnalat ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală și anume că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

La analiza prezenței temeiului de casare invocat și anume - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, instanța de recurs notează că, e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și cea de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă injust fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

În viziunea Colegiului penal, în prezenta speța temeiul invocat de către recurent nu este incident ca motiv de casare a hotărârilor judecătorești atacate, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune și anume conform art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvârșită de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe, și cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Așadar, având în vedere argumentele recursului și pretinsa eroare de drept semnalată de recurent, Colegiul, verificând materialele dosarului constată că, la judecarea apelului, această instanță a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de calificare a acțiunilor inculpatului, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrat. Probele prezentate, au fost nemijlocit verificate suplimentar în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul, Cazac A., a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Reieșind din lucrările dosarului, Colegiul penal consideră că, soluția adoptată de către instanța de apel în partea calificării de drept a acțiunilor inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, este corectă și întemeiată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărârea contestată și menționate în pct. 5 al prezentei decizii. În opinia Colegiului, instanța de apel just a apreciat cumulul de probe, ce confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, și anume sentința de condamnare prin care a fost recunoscut vinovat Zahariș M., cauza fiind examinată în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f.d. 213-214, v. 1), de unde rezultă cert că anume Zahariș M. împreună cu Cazac A. au sustras banii de la părțile vătămate în circumstanțele indicate; declarațiile părții vătămate Ambarian A. (f.d. 234-235 v. 1) din care rezultă, că mergând pe drum spre casă a fost atacat de careva persoane, nu a văzut cine sunt ele deoarece a pus mâinile pe față ca să nu fie lovit; declarațiile părții vătămate Ambarian P. (f.d. 236-237, v. 1) din care rezultă, că Cazac A. împreună cu Zahariș M., după ce l-au maltratat pe Ambarian A. au venit la dânsul și i-au spus că dacă nu vrea să fie și el maltratat să le dea bani, solicitând ca acesta să le deschidă portofelul, din care în mod deschis inculpații au sustras suma de 3.000 ruble RU; raportul de expertiză medico-legală 339/D (f.d. 41, v. 1) din care rezultă că, la examinarea lui Ambarian A., au fost depistate circa 25 de excoriații în regiunea pielosă a capului și au fost calificate ca leziuni corporale neînsemnate.

Mai mult ca atât Colegiul menționează, că latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal se caracterizează în primul rând, prin vinovăția sub formă de intenție directă, la calificare fiind obligatoriu stabilirea scopului special – a scopului de cupiditate.

Din conținutul recursului declarat, recurentul contestă, că greșit au fost calificate acțiunile sale în prevederile art. 187 alin. (2) Cod penal, acestea urmând a fi calificate în prevederile art. 187 alin. (1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal menționează, că toate materialele cauzei au fost suplimentar supuse unei analize ample, iar în consecință instanța de recurs a ajuns la

concluzia că atât prima instanță cât și instanța de apel au dat o calificare justă acțiunilor inculpatului, totodată întemeiat motivându-și soluția, făcând referire și la sentința de condamnare în privința lui Zahariș M.

În asemenea circumstanțe, Colegiul reține, că inculpatul deși nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, acesta a recunoscut parțial vina prin ce a solicitat recalificarea acțiunilor sale în prevederile alin. (1) art. 187 Cod penal din alin. (2) al aceluia-și articol, iar din declarațiile părții vătămate Ambarian A. se atestă faptul că inculpatul până la începerea cercetării judecătorești a restituit suma de bani estorcată de la Ambarian P., confirmându-se vina inculpatului în cele incriminate, prevăzută de art. art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal – adică Cazac A. împreună cu Zahariș M. l-au maltrata pe Ambarian A. lăsându-l la pământ și cauzându-i leziuni corporale neînsemnate (fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 339/D), după care amenințându-l cu aplicarea violenței pe Ambarian P. au sustras în mod deschis de la acesta suma de 3.000 ruble RU, iar în asemenea condiții sunt prezente toate semnele calificative ale infracțiunii săvârșite, instanțele de judecată ierarhic inferioare just reținând fapta și întemeiat au încadrat acțiunile acestuia.

Având în vedere cumulul de probe administrat în prezenta cauză, în opinia instanței de recurs a fost confirmată cu certitudine vinovăția inculpatului Cazac A. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, precum și prezența elementelor acestei infracțiuni, în acțiunile săvârșite de către inculpat.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate, Colegiul penal consideră ca fiind nefondate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar declarat, din care considerente se impune soluția privind inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016, declarat de către inculpatul **Cazac Alexandru Constantin**, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 23 noiembrie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie